

ราชอาณาจักรบาห์เรน (Kingdom of Bahrain)

เมืองหลวง กรุงมานามา

ที่ตั้ง ภูมิภาคตะวันออกกลาง ระหว่างเส้นละติจูดที่ 26-27 องศาเหนือ กับเส้นลองจิจูดที่ 50-51 องศาตะวันออก โดยเป็นหมู่เกาะในอ่าวอาหรับ/อ่าวเปอร์เซีย ทางตะวันออกของซาอุดีอาระเบีย มีพื้นที่ 760 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 188 ของโลก และเล็กกว่าไทยประมาณ 700 เท่า

อาณาเขต ไม่มีพรมแดนทางบกติดต่อกับประเทศใด เนื่องจากเป็นหมู่เกาะ มีชายฝั่งทะเลยาวทั้งสิ้น 161 กม. อยู่ห่างจากชายฝั่งทะเลทางตะวันออกของซาอุดีอาระเบีย 24 กม. (มี King Fahd Causeway เป็นสะพานเชื่อมบาห์เรน-ซาอุดีอาระเบีย ระยะทาง 25 กม. เปิดใช้งานเมื่อปี 2529 และปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินโครงการก่อสร้าง King Hamad Causeway เป็นสะพานเชื่อมแห่งที่ 2 ขนานไปกับ King Fahd Causeway) และห่างจากชายฝั่งทะเลตะวันตกของกาตาร์ 27 กม. (ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินโครงการก่อสร้าง Friendship Causeway สะพานเชื่อมบาห์เรน-กาตาร์ ระยะทางกว่า 40 กม.)

ภูมิประเทศ เป็นหมู่เกาะในอ่าวอาหรับ/อ่าวเปอร์เซีย ประกอบด้วยเกาะต่าง ๆ 33 เกาะ เกาะที่ใหญ่ที่สุด คือ เกาะบาร์ทเรน รองลงมา ได้แก่ เกาะ Umm an Nasan และเกาะ Sitrah ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบทะเลทราย มีพื้นที่สำหรับเพาะปลูกเพียง 2.1% จุดที่สูงที่สุดของประเทศอยู่ที่ภูเขา Al Dukhan ซึ่งมีความสูง 135 ม. ภัยธรรมชาติที่พบบ่อย ได้แก่ ภัยแล้ง และพายุฝุ่น

ภูมิอากาศ มี 2 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ช่วง เม.ย.-ต.ค. อากาศร้อนชื้น อุณหภูมิเฉลี่ย 35 องศาเซลเซียส แต่ในช่วง มิ.ย.-ก.ค. อาจสูงได้ถึง 48 องศาเซลเซียส ฤดูหนาว ช่วง พ.ย.-มี.ค. อากาศเย็นและมีฝนตกเป็นครั้งคราว อุณหภูมิเฉลี่ย 10-20 องศาเซลเซียส อย่างไรก็ตาม ในช่วง ธ.ค.-มี.ค. จะมีลมตะวันตกเฉียงเหนือ (Shamal) พัดปกคลุมทั่วทั้งเกาะ ทำให้อากาศชื้นขึ้น อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 20-30 องศาเซลเซียส

ประชากร 1,588,670 คน (ข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติบาร์ทเรนเมื่อ มิ.ย.2567) เป็นชาวบาร์ทเรน 47.4% เอเชีย 43.4% อาหรับอื่น ๆ 4.9% แอฟริกัน 1.4% อเมริกาเหนือ 1.1% ยุโรป 0.8% และอื่น ๆ 1% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 18% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 77.7% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.3% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 80.4 ปี เพศชายประมาณ 78.1 ปี เพศหญิงประมาณ 82.7 ปี อัตราการเกิด 12.2 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 2.8 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 0.82% (ประมาณการปี 2567)

ศาสนา อิสลาม 70.2% (ชีอะฮ์ประมาณ 42% และซุนนีประมาณ 28%) อื่น ๆ 29.8% (คริสต์ 10.2% ยูดาห์ 0.21% และฮินดู พุทธ ซิกข์ อื่น ๆ 19.39%)

ภาษา ภาษาอาหรับเป็นภาษาราชการ และมีการใช้ภาษาอังกฤษ ฟาร์ซี และอูรดู

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 95% งบประมาณด้านการศึกษาประมาณ 2% ของ GDP (ประมาณการปี 2565 ของ UNESCO Institute of Statistics) บาร์ทเรนเป็นประเทศที่มีระบบการศึกษาภาครัฐเก่าแก่ที่สุดในคาบสมุทรอาระเบีย รัฐบาลรับผิดชอบการจัดการศึกษาแก่ประชาชนตั้งแต่ปี 2475 ระบบการศึกษาภาครัฐประกอบด้วย ระดับประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี รัฐบาลสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด ทั้งค่าเล่าเรียน ค่าเครื่องแต่งกาย ค่าอาหาร และค่ารถรับ-ส่ง นอกจากนี้ ยังมีโรงเรียนเอกชนสายสามัญและวิชาศาสนาอิสลามที่เป็นของบาร์ทเรนและนานาชาติ รวมทั้งสิ้น 48 แห่ง ส่วนการศึกษาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งแรกของรัฐ คือ Gulf Polytechnic ตั้งขึ้นเมื่อปี 2511 ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนหลายแห่ง อาทิ Arabian Gulf University ตั้งขึ้นเมื่อปี 2527 โดยได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลประเทศสมาชิกคณะมนตรีความร่วมมือแห่งรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council-GCC) ทั้ง 6 ประเทศ

การก่อตั้งประเทศ ราชวงศ์อาลเคาะลีฟะฮ์เข้าไปมีอำนาจในบะห์เรน ซึ่งในอดีตเคยเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิเปอร์เซีย (อิหร่านในปัจจุบัน) ตั้งแต่ปี 2326 และปกครองบะห์เรนต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 เจ้าผู้ครองรัฐบะห์เรนและรัฐรอบอ่าวอื่น ๆ อีก 8 รัฐ (กาตาร์ และอีก 7 รัฐที่กลายเป็นสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ในปัจจุบัน) ถูกสหราชอาณาจักรกดดันให้ลงนามในสนธิสัญญาหลายฉบับ ส่งผลให้รัฐเหล่านี้ รวมทั้งบะห์เรน ซึ่งสหราชอาณาจักรเรียกว่า Trucial Sheikhdoms หรือ Trucial States มีสถานะกลายเป็นรัฐในอารักขาของสหราชอาณาจักร แต่การที่สหราชอาณาจักรประกาศเมื่อปี 2511 ว่าจะถอนตัวจากรัฐรอบอ่าวทั้งหมดภายในปี 2514 สร้างความกังวลแก่เจ้าผู้ครองรัฐบะห์เรนอย่างมาก เฉพาะอย่างยิ่งกรณีอิหร่านอ้างกรรมสิทธิ์เหนือบะห์เรนด้วยการออกร่างกฎหมายเมื่อปี 2500 ประกาศให้บะห์เรนเป็นจังหวัดที่ 14 ของอิหร่าน แต่หลังจากที่อิหร่านยกเลิกการอ้างสิทธิ์เหนือบะห์เรนเพื่อแสดงการยอมรับผลการสำรวจความเห็นของชาวบะห์เรนที่องค์การสหประชาชาติจัดทำขึ้นเมื่อปี 2513 ซึ่งชาวบะห์เรนส่วนใหญ่เห็นว่าบะห์เรนเป็นรัฐที่มีเอกราชสมบูรณ์จากอิหร่าน ทำให้บะห์เรนไม่เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องเข้าร่วมหารือกับ Trucial States เกี่ยวกับการจัดตั้งประเทศใหม่หลังได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักร และเลือกประกาศตัวเป็นรัฐเอกราชแทน โดยบะห์เรนได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อ 15 ส.ค.2514 ต่อมาในปี 2545 เซคฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์ ซึ่งเสด็จขึ้นครองราชย์เป็นเจ้าผู้ครองรัฐบะห์เรนต่อจากพระราชบิดาเมื่อปี 2542 ทรงสถาปนาพระองค์ขึ้นเป็นสมเด็จพระราชาธิบดีพระองค์แรกของบะห์เรน และเปลี่ยนชื่อประเทศจาก “รัฐบะห์เรน” เป็น “ราชอาณาจักรบะห์เรน” จนถึงปัจจุบัน

วันชาติ 16 ธ.ค. (บะห์เรนได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อ 15 ส.ค.2514 แต่เป็นอิสระจากการเป็นรัฐอารักขาของสหราชอาณาจักรเมื่อ 16 ธ.ค.2514)

การเมือง ระบอบราชาธิปไตยกึ่งรัฐสภา สมเด็จพระราชาธิบดีทรงเป็นพระประมุขของประเทศภายใต้รัฐธรรมนูญ หลังจากรับรองรัฐธรรมนูญฉบับแรกของประเทศเมื่อ 14 ก.พ.2545 อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ การตัดสินใจที่สำคัญยังคงขึ้นอยู่กับสมเด็จพระราชาธิบดี และ นรม. เป็นหลัก

ฝ่ายบริหาร : สมเด็จพระราชาธิบดีทรงมีพระราชอำนาจเด็ดขาดในการแต่งตั้งหรือถอดถอน นรม. และ ครม. โดยสมาชิกพระราชวงศ์อาลเคาะลีฟะฮ์มักได้ดำรงตำแหน่งสำคัญใน ครม. เฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงด้านความมั่นคง นรม.บะห์เรนคนปัจจุบัน คือ มกุฎราชกุมารซัลมาน บิน ฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์ (พระชนมายุ 56 พรรษา/ปี 2568) พระราชโอรสองค์โตของสมเด็จพระราชาธิบดีฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์ (พระชนมพรรษา 75 พรรษา/ปี 2568) กษัตริย์บะห์เรนองค์ปัจจุบัน ทรงได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นรม.บะห์เรน เมื่อ 11 พ.ย.2563 หลังจากเจ้าชายเคาะลีฟะฮ์ บิน ซัลมาน อาลเคาะลีฟะฮ์ อดีต นรม.บะห์เรน สิ้นพระชนม์ ทั้งนี้ อดีต นรม.บะห์เรน ทรงเป็นพระปิตุลา (อา) ของสมเด็จพระราชาธิบดีฮะมัด ทรงดำรงตำแหน่ง นรม. มาตั้งแต่ปี 2514 และได้รับการบันทึกว่าเป็น นรม.ที่อยู่ในตำแหน่งนานที่สุดในโลก (49 ปี)

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ใช้ระบบ 2 สภา ประกอบด้วย 1) สภาที่ปรึกษา (Consultative Council/ Majlis al Shura) หรือวุฒิสภา มีสมาชิก 40 คน มาจากการแต่งตั้งโดยสมเด็จพระราชาธิบดี การแต่งตั้งครั้ง

ล่าสุดเมื่อ ค.ศ.2565 และ 2) สภาผู้แทนราษฎร (Council of Representatives/Majlis al Nuwab) มีสมาชิก 40 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง วาระ 4 ปี การเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อ ค.ศ.2545 ครั้งล่าสุดเมื่อ 12 พ.ย.2565 ทั้งนี้ แม้บาห์เรนมีกฎหมายห้ามจัดตั้งพรรคการเมือง แต่อนุญาตให้จัดตั้งกลุ่มการเมือง (political societies) โดยกลุ่มการเมืองที่สำคัญ ได้แก่ 1) กลุ่ม Al Wafaq ของชาวชีอะห์เคร่งจารีต แต่ศาลสูงบาห์เรนมีคำสั่งยุบกลุ่มเมื่อ มิ.ย.2559 จากข้อกล่าวหาเคลื่อนไหวล้มล้างรัฐบาล สร้างความแตกแยกในสังคม และมีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มที่มีแนวคิดหัวรุนแรงและก่อการร้าย 2) กลุ่ม Waad (National Democratic Action Society) ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของชาวซุนนีและชาวชีอะห์ที่มีแนวคิดอนุรักษนิยมเคร่งจารีต และเป็นพันธมิตรของกลุ่ม Al Wafaq ทั้งนี้ ศาลสูงบาห์เรนมีคำสั่งยุบกลุ่ม Waad เมื่อ พ.ค.2560 จากข้อกล่าวหาเกี่ยวข้องกับกลุ่มก่อการร้าย และ 3) กลุ่ม Al Asalah กับกลุ่ม Al Menbar ของชาวซุนนีเคร่งจารีต

ฝ่ายตุลาการ : ระบบกฎหมายมีพื้นฐานมาจากกฎหมายอิสลาม และกฎหมายของสหราชอาณาจักร รวมกัน ไม่ยอมรับการบังคับคดีของศาลระหว่างประเทศ คณะผู้พิพากษาศาลสูงสุดได้รับแต่งตั้งโดยพระราชาธิปไตย ขณะที่ประธานและคณะผู้พิพากษาศาลรัฐธรรมนูญมาจากการแต่งตั้งโดยสภาตุลาการสูงสุด ซึ่งมีสมเด็จพระราชาธิบดีเป็นประธาน และสมาชิกมีวาระ 9 ปี ได้แก่ ผู้พิพากษาศาลสูงสุด ผู้พิพากษาศาลชารีอะห์ และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

เศรษฐกิจ บาห์เรนเป็นประเทศแรกในรัฐรอบอ่าวอาหรับที่ขุดพบน้ำมันดิบตั้งแต่ปี 2475 ทำให้เศรษฐกิจของประเทศหันมาพึ่งพาการส่งออกน้ำมันเป็นหลักแทนการค้าไข่มุกที่ดำเนินมาเป็นเวลาหลายร้อยปี แต่การมีพื้นที่เล็กจึงทำให้มีปริมาณน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติสำรองน้อยและลดลงอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลบาห์เรนพยายามลดการพึ่งพารายได้จากทรัพยากรน้ำมัน และหันไปเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมบริการ ส่งผลให้ปัจจุบันบาห์เรนกลายเป็นศูนย์กลางทางการเงิน โทรคมนาคม การสื่อสาร การต่อเรือ การบิน และการท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในตะวันออกกลาง ขณะเดียวกัน บาห์เรนพยายามลดอุปสรรคทางการค้าด้วยการจัดทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) กับประเทศต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่งบาห์เรนเป็นประเทศแรกในรัฐรอบอ่าวอาหรับที่ประสบความสำเร็จในการจัดทำ FTA กับสหรัฐฯ เมื่อ ค.ศ.2549 นอกจากนี้ รัฐบาลยังผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ “Vision 2030” เพื่อก้าวขึ้นเป็นศูนย์กลางการผลิตและการลงทุนด้านอุตสาหกรรมของอ่าวอาหรับภายในปี 2573

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ **น้ำมันดิบ** มีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 124.6 ล้านบาร์เรล (มากเป็นอันดับที่ 67 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 63,886 บาร์เรล **ก๊าซธรรมชาติ** มีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 92,030 ล้าน ลบ.ม. (มากเป็นอันดับที่ 52 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 230,283 ล้านลูกบาศก์เมตร เป็นการผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศทั้งหมด (ข้อมูลปี 2562 ของ U.S. Energy Information Administration) อนึ่ง กระทรวงการคลังและเศรษฐกิจบาห์เรน เผยแพร่รายงานภาวะเศรษฐกิจไตรมาสที่ 2/2567 เมื่อ ค.ศ.2567 ว่า บาห์เรนมีกำลังการผลิตน้ำมันจากแหล่งน้ำมันบนบกวันละ 38,736 บาร์เรล ส่วนการผลิตและนำเข้าจากแหล่งน้ำมัน Abu Safah นอกชายฝั่งใกล้อ่าวเปอร์เซียที่บาห์เรน

ถือครองร่วมกับซาอุดีอาระเบีย อยู่ที่วันละ 145,197 บาร์เรล ขณะที่กำลังการผลิตก๊าซธรรมชาติอยู่ที่วันละ 237,739 ล้าน ลบ.ม.

ปัจจุบัน บาร์ทเรนค้นพบแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติแห่งใหม่ในประเทศ ที่สำคัญได้แก่ แหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติในชั้นหินดินดานจากแหล่ง Khaleej Al Bahrain บริเวณชายฝั่งตะวันตก ค้นพบเมื่อ เม.ย.2561 เป็นแหล่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์นับตั้งแต่มีการค้นพบแหล่งน้ำมันในบาร์ทเรนเมื่อปี 2475 คาดว่ามีปริมาณน้ำมันดิบสำรองไม่น้อยกว่า 80,000 ล้านบาร์เรล และปริมาณก๊าซธรรมชาติสำรองประมาณ 280,000-560,000 ล้านล้าน ลบ.ม. และแหล่งก๊าซธรรมชาติบนบก Al-Joubah และ Al-Jawf ซึ่งตั้งอยู่ที่แหล่งก๊าซธรรมชาติ Al-Khuf และ Al-Onaiza ค้นพบเมื่อ ก.ย.2565 รวมทั้งยังมีแร่อะลูมิเนียม ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญอันดับ 2 รองจากน้ำมัน และทรัพยากรทางทะเล

สกุลเงิน ตัวอย่างสกุลเงิน : ดินาร์บาร์ทเรน (Bahraini Dinar-BHD)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : ประมาณ 0.3769 ดินาร์บาร์ทเรน : 1 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 87.86 บาท : 1 ดินาร์บาร์ทเรน (ต.ค.2567)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 106,608 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2568 ของ IMF)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 3.2%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : 2,582 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราเงินเฟ้อ : 1.8%

รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี : 66,970 ดอลลาร์สหรัฐ

ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ : 5,117 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2566 ของธนาคารโลก)

แรงงาน : 855,301 คน

อัตราการว่างงาน : 1.16%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : เกินดุล 9,446 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2566 ของ IMF)

มูลค่าการส่งออก : 24,813 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม รวมถึงน้ำมัน สินค้าอุตสาหกรรมต่าง ๆ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร อาทิ อาหาร น้ำตาลทราย และอื่น ๆ

ประเทศส่งออกสินค้าสำคัญ : ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐฯ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหภาพยุโรป โอมาน อียิปต์ จีน อินเดีย คูเวต เกาหลีใต้ ไต้หวัน และเนเธอร์แลนด์

มูลค่าการนำเข้า : 15,367 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2566 ของ IMF)

สินค้านำเข้า : สินค้าอุตสาหกรรม อาทิ รถยนต์ เรือ เครื่องส่งสัญญาณวิทยุ โทรศัพท์ เชื้อเพลิง แร่ รวมถึงน้ำมัน และ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและอาหาร อาทิ ข้าว เนื้อสัตว์ปีก และอื่น ๆ

ประเทศนำเข้าสินค้าสำคัญ : จีน สหภาพยุโรป บราซิล สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ออสเตรเลีย ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐฯ ญี่ปุ่น

การทหาร กองทัพบาห์เรนมีกำลังพลไม่มาก แต่มียุทธโศปกรณ์ที่ทันสมัย ส่วนใหญ่นำเข้าจากสหรัฐฯ งบประมาณด้านการทหารเมื่อปี 2566 อยู่ที่ 1,401 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (3.12% ของ GDP) นอกจากนี้ บาห์เรนยังเป็นที่ตั้งกองเรือที่ 5 ของสหรัฐฯ โดยอนุญาตให้กำลังพลสหรัฐฯ และพันธมิตรเข้าไปตั้งฐานทัพที่ Juffair ตั้งแต่ต้นทศวรรษที่ 1990 ปัจจุบันมีกำลังพลสหรัฐฯ จำนวน 4,500 นาย และกำลังพลสหราชอาณาจักร จำนวน 1,000 นาย ประจำการอยู่ในบาห์เรน รวมทั้งบาห์เรนได้รับสถานะเป็นพันธมิตรหลักนอกเนโท (Major Non-NATO Ally-MNNA) ของสหรัฐฯ ตั้งแต่ปี 2546 และอนุญาตให้สหรัฐฯ นำระบบป้องกันขีปนาวุธเข้าไปประจำการในบาห์เรนเมื่อ ก.พ.2553 ขณะที่สหราชอาณาจักรกับบาห์เรนบรรลุข้อตกลงขยายความร่วมมือด้านการทหาร เมื่อ ธ.ค.2557 โดยบาห์เรนอนุญาตให้สหราชอาณาจักรเข้ามาจัดตั้งฐานทัพถาวรบริเวณท่าเรือ Mina' Salman เป็นเวลา 30 ปี เพื่อเป็นคลังอาวุธและเสริมกำลังแก่เรือทำลายทุ่นระเบิด 4 ลำ ของสหราชอาณาจักรที่ประจำการอยู่ที่ท่าเรือดังกล่าว รวมทั้งเพื่อขยายภารกิจรักษาความมั่นคงในอ่าวเปอร์เซีย (อ่าวอาหรับ) ของกองทัพเรือสหราชอาณาจักรอย่างถาวร การก่อสร้างฐานทัพดังกล่าวแล้วเสร็จและมีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อ เม.ย.2561

กองทัพบาห์เรนมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า กองกำลังป้องกันประเทศบาห์เรน (Bahrain Defense Forces-BDF) อยู่ในกำกับของกระทรวงกลาโหมบาห์เรน มีกำลังพลทั้งสิ้น 8,200 นาย ประกอบด้วย

ทบ. มีกำลังพล 6,000 นาย ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ รถถัง (MBT) รุ่น M-60A3 จำนวน 180 คัน ยานยนต์ลาดตระเวนหุ้มเกราะ (RECCE) รุ่น AML-90 จำนวน 22 คัน ยานยนต์หุ้มเกราะ (IFV) รุ่น YPR-765 PRI จำนวน 25 คัน และรุ่น AIFV-B-C25 จำนวน 42 คัน รถสายพานลำเลียงหุ้มเกราะ (APC) รุ่น M113A2 จำนวน 300 คัน รุ่น AIFV-B จำนวน 3 คัน และรุ่น Arma (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ยานยนต์หุ้มเกราะเอนกประสงค์ (AUV) รุ่น M-ATV (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านรถถัง (MSL) รุ่น AIFV-B-Milan จำนวน 5 ลูก รุ่น HMMWW รุ่น BGM-71A TOW และรุ่น Komet-EM (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) รุ่น M40A1 จำนวน 25 ลูก และรุ่น MOBAT จำนวน 6 ลูก ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานรุ่น M109A5 จำนวน 20 กระบอก รุ่น M110A2 จำนวน 62 กระบอก รุ่น L188 Light Gun จำนวน 8 กระบอก รุ่น M198 จำนวน 28 กระบอก รุ่น SR5 จำนวน 4 กระบอก รุ่น M270 MLRS จำนวน 9 กระบอก เครื่องยิงลูกระเบิด (MOR) รุ่น L16 จำนวน 12 เครื่อง รุ่น EIMOS จำนวน 20 เครื่อง รุ่น M113A2 จำนวน 12 เครื่อง ขีปนาวุธพิสัยไกลแบบพื้นสู่อากาศ (SRBM) รุ่น MGM-140A ATACMS (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านอากาศยาน (SAM) รุ่น MIM-23B I-HAWK จำนวน 6 ลูก (พิสัยกลาง) รุ่น Crotale จำนวน 7 ลูก (พิสัยใกล้) รุ่น 9K338 Igla-S รุ่น FIM-92A Stinger และรุ่น RBS-70 (Point-defence) (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ปืนใหญ่วิถีราบ (GUNS) รุ่น GDF-003/005 จำนวน 12 กระบอก และรุ่น L/70 จำนวน 12 กระบอก

ทร. มีกำลังพล 700 นาย ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เรือฟริเกต (FFGHM) ชั้น Sabha (เดิมคือเรือ US Oliver Hazard Perry ของกองทัพเรือสหรัฐฯ) จำนวน 1 ลำ เรือสนับสนุนปฏิบัติการสันติภาพทางทะเล (PSO) ชั้น Al Zubara (เดิมคือ เรือ UK River (OPV) ของกองทัพเรือสหราชอาณาจักร) จำนวน 1 ลำ เรือตรวจการณ์เร็วติดตั้งอาวุธปล่อยนำวิถี (PCFG) ชั้น Ahmed el Fateh จำนวน 4 ลำ เรือตรวจการณ์ติดตั้งอาวุธปล่อย (PCG) ชั้น Al Manama จำนวน 2 ลำ เรือตรวจการณ์ (PB) ชั้น Al Jarim จำนวน 2 ลำ ชั้น Al Riffa

จำนวน 2 ลำ และชั้น Mashoor จำนวน 2 ลำ เรือตรวจการณ์ชายฝั่ง (PCF) จำนวน 5 ลำ เรือตรวจการณ์เร็ว (PBF) ชั้น Mk V FPB จำนวน 7 ลำ เรือระบายพลขนาดกลาง (LCM) ชั้น Loadmaster จำนวน 1 ลำ ชั้น Mashtan จำนวน 4 ลำ และชั้น Dinar จำนวน 2 ลำ เรือระบายพลขนาดเล็ก (LCVP) ชั้น Sea Keeper จำนวน 2 ลำ นอกจากนี้ยังมีเฮลิคอปเตอร์แบบลำเลียงรุ่น Bo-105 จำนวน 2 เครื่อง ประจำการใน ทร.

ทอ. มีกำลังพล 1,500 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ บ.โจมตีเร็ว (FTR) รุ่น F-5E Tiger II จำนวน 8 เครื่อง รุ่น F-5F Tiger II จำนวน 4 เครื่อง บ.ขับไล่แบบโจมตีภาคพื้นดิน (FGA) รุ่น F-16C จำนวน 16 เครื่อง รุ่น F-16D จำนวน 4 เครื่อง บ.ลำเลียง (TPT) รุ่น C-130J จำนวน 2 เครื่อง รุ่น B-737 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น B-767 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น B-747 จำนวน 2 เครื่อง รุ่น Gulfstream II จำนวน 1 เครื่อง รุ่น Gulfstream IV จำนวน 1 เครื่อง รุ่น Gulfstream 450 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น Gulfstream 550 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น BAe-146-RJ85 จำนวน 2 เครื่อง รุ่น BAe-146-RJ100 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น BAe-146-RJ170 จำนวน 1 เครื่อง และรุ่น B-727 จำนวน 1 เครื่อง ฮ.แบบเอนกประสงค์ (MRH) รุ่น Bell 412EP มากกว่า 2 เครื่อง แบบโจมตี (ATK) รุ่น AH-1E Cobra จำนวน 10 เครื่อง รุ่น AFH-1F Cobra จำนวน 12 เครื่อง และรุ่น AH-1Z Viper จำนวน 6 เครื่อง แบบลำเลียง (TPT) รุ่น S-70A Black Hawk จำนวน 3 เครื่อง รุ่น 1 S-92A จำนวน 1 เครื่อง รุ่น UH-60L Black Hawk จำนวน 1 เครื่อง รุ่น UH-60M Black Hawk จำนวน 8 เครื่อง รุ่น Bell 212 (AB-212) จำนวน 11 เครื่อง และรุ่น Bo-105 จำนวน 3 เครื่อง อาวุธปล่อยนำวิถีแบบอากาศสู่พื้น (AAM) รุ่น AIM-9P Sidewinder รุ่น AIM-7 Sparrow (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) แบบอากาศสู่อากาศ (ARH) รุ่น AIM-120B/C AMRAAM แบบอากาศสู่พื้นพิสัยใกล้และปานกลาง รุ่น AGM-65D/G Maverick และรุ่น TOW (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) และระเบิดนำวิถีทำลายภาคพื้นดิน (BOMBS) รุ่น GBU10/12 Paveway II (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังที่ไม่ได้อยู่ในกำกับของกระทรวงกลาโหมบาห์เรน ได้แก่

- กองกำลังความมั่นคงพิเศษ หรือ ตร.ปราบจลาจล อยู่ในกำกับของกระทรวงมหาดไทยบาห์เรน มีกำลังพลประมาณ 9,000 นาย กำลังพลส่วนใหญ่มาจากประเทศอาหรับอื่น ๆ และปากีสถาน มียานยนต์หุ้มเกราะและเฮลิคอปเตอร์ประจำการจำนวนหนึ่ง

- กองกำลังป้องกันชายฝั่ง อยู่ในกำกับของกระทรวงมหาดไทยบาห์เรน มีกำลังพลประมาณ 260 นาย ประจำการเรือตรวจการณ์ (PBF และ PB) ชั้นต่าง ๆ จำนวนรวม 55 ลำ และเรือระบายพลขนาดใหญ่ (LCU) ชั้น Load-master II จำนวน 1 ลำ

- กองกำลังพิทักษ์ชาติ (National Guard) ก่อตั้งโดยพระบรมราชโองการของเชค อีซา อดีด เจ้าผู้ครองรัฐบาห์เรน เมื่อปี 2540 มีกำลังพลประมาณ 2,000 นาย ในจำนวนนี้เป็นกำลังพลต่างชาติจำนวนมาก โดยเฉพาะชาวปากีสถาน

ปัญหาด้านความมั่นคง

การที่บาห์เรนเป็นประเทศขนาดเล็ก เป็นปัจจัยที่ทำให้บาห์เรนเลือกดำเนินนโยบายสายกลาง และถ่วงดุลโลกอาหรับมุสลิมกับมหาอำนาจตะวันตกมาตลอด อย่างไรก็ตาม ความใกล้ชิดกับสหรัฐฯ จากการเป็นที่ตั้งกองเรือที่ 5 ของสหรัฐฯ และพันธมิตรหลักนอกเนโตของสหรัฐฯ ส่งผลให้บาห์เรนเสี่ยงตกเป็นเป้าโจมตี

ของกลุ่มก่อการร้าย โดยเคยปรากฏรายงานว่า เครือข่ายอัลกออิดะฮ์ (Al Qaida-AQ) พยายามจัดตั้งเครือข่ายปฏิบัติการในบาหลีเรน และอาจมีเป้าหมายโจมตีกองเรือที่ 5 ของสหรัฐฯ ขณะเดียวกัน อิหร่านทวาดระแวงว่า บาหลีเรนเตรียมร่วมมือกับสหรัฐฯ เพื่อโจมตีอิหร่าน

ปัญหากรณีอิหร่านอ้างกรรมสิทธิ์เหนือดินแดนบาหลีเรน แม้ว่ายุติไปตั้งแต่ปี 2513 เมื่ออิหร่านยอมรับผลการสำรวจความคิดเห็นชาวบาหลีเรนที่องค์การสหประชาชาติจัดทำขึ้น ซึ่งระบุว่าชาวบาหลีเรนส่วนใหญ่เห็นว่าบาหลีเรนเป็นรัฐที่มีเอกราชอย่างสมบูรณ์จากอิหร่าน แต่จนถึงปัจจุบันรัฐบาลบาหลีเรนยังทวาดระแวงว่า อิหร่านพยายามจะขยายอิทธิพลเข้าไปในบาหลีเรนด้วยการแทรกแซงผ่านชุมชนชาวชีอะฮ์ ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ (ประมาณ 42% ของประชากรทั้งหมด) หลังจากมีการชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตยของชาวชีอะฮ์ในบาหลีเรนเมื่อ ก.พ.-มี.ค.2554 จนเป็นเหตุให้รัฐบาลบาหลีเรนต้องร้องขอให้คณะมนตรีความร่วมมือแห่งรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council-GCC) ส่งกองกำลังโล่พิทักษ์คาบสมุทร (Peninsula Shield) เข้าไปช่วยรักษาความสงบในบาหลีเรน และเป็นการป้องปรามอิหร่านไม่ให้ขยายอิทธิพลในบาหลีเรน

การชุมนุมประท้วงต่อต้านรัฐบาลของชาวชีอะฮ์ในบาหลีเรนนับจากห้วงปี 2554 มีขึ้นเป็นระยะ แต่ไม่ขยายตัวรุนแรง การชุมนุมมุ่งเรียกร้องให้ยุติการปราบปรามกลุ่มต่อต้านรัฐบาล โดยเฉพาะการจับกุมและลงโทษผู้นำกลุ่มต่อต้านรัฐบาล รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้วยการเพิกถอนสัญชาติบาหลีเรน ประหารชีวิต และจำคุกเป็นเวลาสูงสุด 15 ปี ขณะที่การก่อเหตุความไม่สงบ ส่วนใหญ่เป็นการลอบวางระเบิดขนาดเล็ก ซึ่งรัฐบาลบาหลีเรนสามารถจับกุมผู้ก่อเหตุและสอบสวนพบว่า ผู้ก่อเหตุได้รับการสนับสนุนเงินและการฝึกอาวุธจากกองกำลังพิทักษ์การปฏิวัติอิสลาม (Islamic Revolutionary Guards Corps-IRGC) ของอิหร่าน กลุ่มติดอาวุธชาวชีอะฮ์ในอิรักและกลุ่มอิซบูลลอฮ์ในเลบานอน เช่น การจับกุมสมาชิกชายงานก่อการร้ายที่ IRGC เข้ามาจัดตั้งในบาหลีเรน จำนวน 116 คน เมื่อ มี.ค. 2561 การทำลายแผนก่อเหตุโจมตีในบาหลีเรนของกลุ่มก่อการร้ายที่ IRGC ให้การสนับสนุนเมื่อ ก.ย. 2563 และกระทรวมหาดไทยบาหลีเรนจับกุมผู้ต้องสงสัยจำนวนหนึ่ง (ไม่เปิดเผยสัญชาติ) เมื่อ พ.ย.2564 ข้อหาวางแผนก่อการร้ายในบาหลีเรน พร้อมยึดอาวุธและวัตถุระเบิด โดยอ้างว่าผู้ต้องสงสัยมีความเชื่อมโยงกับกลุ่มก่อการร้ายในอิหร่าน ทั้งนี้ ห้วงปี 2559-2563 รัฐบาลบาหลีเรนดำเนินมาตรการลงโทษขั้นรุนแรงต่อผู้ก่อเหตุและผู้ต้องสงสัยที่มีความเชื่อมโยงกับอิหร่านและกลุ่มอิซบูลลอฮ์ เช่น การออกคำสั่งเนรเทศชาวเลบานอนจำนวนหนึ่งออกจากบาหลีเรนเมื่อ มี.ค.2559 หลังจากตรวจพบว่ามี ความเชื่อมโยงกับกลุ่มอิซบูลลอฮ์ การตัดสินลงโทษจำเลย 51 คนซึ่งถูกจับกุมเมื่อปี 2562 ข้อหาจัดตั้งและเข้าร่วมกลุ่มก่อการร้ายที่มี IRGC อยู่เบื้องหลังเมื่อ พ.ย.2563

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ABEDA, AFESD, AMF, CAEU, CICA, FAO, G-77, GCC, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IDB, IFC, IFRCs, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC, LAS, MIGA, NAM, OAPEC, OIC, OPCW, PCA, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UNOOSA, UNWTO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO และ WTO นอกจากนี้ ยังมีสถานะเป็นผู้สังเกตการณ์ของ IOM

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บาหลีเรนต์ตั้งเป้าหมายการเป็นศูนย์กลางด้านนวัตกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภูมิภาค มีการจัดตั้งสถาบันวิจัยเทคโนโลยี สวนเทคโนโลยี ศูนย์ Techtainment (Technology Interactive Entertainment) และเมืองการศึกษา เพื่อเป็นศูนย์กลางการวิจัยและเรียนรู้ด้าน ICT ของภูมิภาค รวมทั้งเป็นมหาวิทยาลัยออนไลน์ของภูมิภาคเอเชียและตะวันออกกลาง

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 4 แห่ง โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ คือ Bahrain International Airport นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือสำคัญ 3 ท่า ได้แก่ ท่าเรือ Mina' Salman ท่าเรือ Sitrah (ตั้งอยู่บนเกาะ Sitrah ห่างจากเกาะบาหลีเรนต์ที่เป็นที่ตั้งมานามา เมืองหลวง ไปทางใต้ประมาณ 5 กม.) และท่าเรือ Khalifa Bin Salman เส้นทางคมนาคม มีถนนระยะทาง 5,100 กม. (ข้อมูลเมื่อปี 2562 ของกระทรวงโยธาธิการบาหลีเรนต์) และมีโครงการก่อสร้างรถไฟใต้ดิน Bahrain Metro ระยะที่ 1 ระยะทาง 29 กม. จำนวน 20 สถานี คาดว่าจะเปิดให้บริการในปี 2568 ท่อส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมระยะทาง 118 กม. (ประมาณ 42 กม. อยู่นอกชายฝั่ง และประมาณ 76 กม. อยู่บนฝั่ง ข้อมูลเมื่อ มิ.ย. 2561 ของกระทรวงน้ำมันบาหลีเรนต์) **การโทรคมนาคม** : โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 274,106 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 1.74 ล้านเลขหมาย จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 100% ของจำนวนประชากรทั้งหมดในประเทศ (ข้อมูลปี 2563 ของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ) รหัสประเทศสำหรับโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +973 รหัสอินเทอร์เน็ต .bh

การเดินทาง สายการบินของไทยไม่มีเที่ยวบินตรง กรุงเทพฯ-มานามา (ประมาณ 5,358 กม.) ส่วนสายการบินของบาหลีเรนต์ที่บินตรงมาไทย คือ Gulf Air ให้บริการเที่ยวบินไป-กลับ มานามา-กรุงเทพฯ ทุกวัน ระยะเวลาในการบิน 7 ชม. 25 นาที เวลาที่บาหลีเรนต์ช้ากว่าไทย 4 ชม. นักธุรกิจและนักท่องเที่ยวชาวไทยได้รับอนุญาตให้พำนักในบาหลีเรนต์ได้ 30 วัน โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา และสามารถขอขยายระยะเวลาได้อีก 14 วัน แต่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นเงิน 25 ดินาร์บาหลีเรนต์ ซึ่งสามารถขอต่อเวลาได้ที่จุดผ่านแดนเข้าบาหลีเรนต์ เว็บไซต์การท่องเที่ยว: <http://www.btea.bh/>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1. สถานการณ์การเมืองและสังคมภายในบาหลีเรนต์ ได้แก่ การขยายตัวของคนรุ่นใหม่ในบาหลีเรนต์ที่มีแนวคิดต่อต้านสถาบันกษัตริย์ การปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินนโยบายต่อชาวซ็ือฮ์ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ในบาหลีเรนต์ และการจับกุมกลุ่มผู้ชุมนุมประท้วงที่สนับสนุนปาเลสไตน์ในประเทศ จากเหตุความขัดแย้งในฉนวนกาซา

2. การฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างบาหลีเรนต์กับอิหร่าน ตามพระราชประสงค์ของกษัตริย์บาหลีเรนต์ และอิหร่านมีท่าทีเชิงบวก โดยกระทรวงการต่างประเทศอิหร่านออกแถลงการณ์เมื่อ 23 มิ.ย. 2567 ยืนยันว่า อิหร่านและบาหลีเรนต์เห็นพ้องที่จะสร้างกลไกเพื่อเริ่มการเจรจาฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างกัน ทั้งนี้ บาหลีเรนต์ตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับอิหร่านเมื่อปี 2559 เพื่อสนับสนุนซาอุดีอาระเบีย หลังเกิดเหตุผู้ประท้วง

ชาวอิหร่าน บุคทำลายทรัพย์สิน สอท.ซาอุดีอาระเบีย ณ กรุงเตหะราน ในปีเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การที่ บार्ห์เรนฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการกับอิสราเอลซึ่งเป็นศัตรูสำคัญของอิหร่าน เมื่อ ก.ย. 2563 และยังคงเสริมสร้างความเป็นพันธมิตรกับสหรัฐฯ เช่น การบรรลุข้อตกลงบูรณาการความมั่นคงและความรุ่งเรืองอย่างครอบคลุมกับสหรัฐฯ (The Comprehensive Security Integration and Prosperity Agreement-CSIPA) และเข้าร่วมกองกำลัง Operation Prosperity Guardian ที่สหรัฐฯ เป็นแกนนำจัดตั้งร่วมกับพันธมิตรในยุโรปและตะวันออกกลาง เพื่อรักษาความปลอดภัยของเรือพาณิชย์ในทะเลแดง และอ่าวเอเดนจากการโจมตีของกลุ่ม Houthi ในเยเมนเมื่อปี 2566 อาจเป็นปัจจัยทำให้อิหร่านหวาดระแวงบार्ห์เรนได้

ความสัมพันธ์ไทย-บार्ห์เรน

บार्ห์เรนกับไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 17 ม.ค.2520 โดยไทยให้ สอท. ณ กรุงริยาด มีเขตอาณาครอบคลุมถึงบार्ห์เรน ต่อมา ครม.มีมติเมื่อ 12 ธ.ค.2532 ให้บार्ห์เรนอยู่ใต้เขตอาณาของ สอท. ณ คูเวตซิตี และมีการเปิด สอท. ณ มานามา เมื่อ 14 ก.พ.2547 ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ บार्ห์เรนเป็นหนึ่งในกลุ่มมิตรประเทศหลักที่สนับสนุนไทยอย่างแข็งขันในการแก้ไขความเข้าใจผิดเกี่ยวกับปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยต่อองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) และเป็นสื่อกลางในความพยายามปรับความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับซาอุดีอาระเบีย

เจ้าชายเคาะลีฟะฮ์ อดีต นรม.บार्ห์เรน ทรงชื่นชมพระปรีชาสามารถของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งทรงโปรดประเทศไทยและ อัยยาศัยไมตรีของคนไทย ทรงเสด็จฯ เยือนไทยเป็นประจำทั้งที่เป็นทางการและเป็นการส่วนพระองค์ โดยเสด็จฯ เยือนไทยอย่างเป็นทางการครั้งหลังล่าสุดระหว่าง 8-10 ต.ค.2559 เพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอดกรอบความร่วมมือเอเชีย (ACD Summit) ครั้งที่ 2 ที่ไทยเป็นเจ้าภาพ และทรงเสด็จฯ เข้าร่วมพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อ 26 ต.ค.2560 ขณะที่สมเด็จพระราชาธิบดีบार्ห์เรนเสด็จฯ เยือนไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของรัฐบาลระหว่าง 18-20 เม.ย.2556

การแลกเปลี่ยนการเยือนของผู้แทนฝ่ายไทยครั้งหลังสุด คือ นายดอน ปรมัตถ์วินัย รมว.กระทรวงการต่างประเทศ เยือนบार्ห์เรน ระหว่าง 11-13 ม.ค.2563 เพื่อกระชับความสัมพันธ์ และหารือทวิภาคีกับเชค คอลิด บิน อะห์มัด บิน มุฮัมมัด อาล เคาะลีฟะฮ์ รมว.กระทรวงการต่างประเทศบार्ห์เรน ส่วนการเยือนไทยของผู้แทนฝ่ายบार्ห์เรนครั้งหลังสุด คือ ดร. เซค อับดุลลลอฮ์ บิน อะห์มัด อาลเคาะลีฟะฮ์ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศบार्ห์เรน (ดูแลกิจการด้านการเมือง) เยือนไทย เมื่อ 7 มี.ค.2566 เพื่อเป็นประธานร่วมในการประชุมติดตามผลกลางปี ครั้งที่ 3 สำหรับการประชุมคณะกรรมการร่วมระดับสูงว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีระหว่างไทยกับบार्ห์เรน ครั้งที่ 4 และเข้าเยี่ยมคารวะ นายดอน ปรมัตถ์วินัย รอง นรม.และ รมว.กระทรวงการต่างประเทศ

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ การค้าไทย-บार्ห์เรน เมื่อปี 2566 มีมูลค่าประมาณ 381.13 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (13,298.39 ล้านบาท) ลดลงจากเมื่อปี 2565 ซึ่งมีมูลค่า 474.65 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

(16,677.72 ล้านบาท) โดยปี 2566 ไทยส่งออกมูลค่า 168.14 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (5,834.75 ล้านบาท) นำเข้ามูลค่า 212.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (7,463.64 ล้านบาท) ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้า 44.84 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1,628.89 ล้านบาท) ขณะที่ห้วง ม.ค.-ส.ค. 2567 การค้าไทย-บาหลีเรนมีมูลค่า 387.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (14,076.72 ล้านบาท) ไทยส่งออกมูลค่า 104.11 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (3,726.12 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 283.85 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (10,350.61 ล้านบาท)

สินค้าส่งออกหลักของไทย ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ของเครื่องทำความเย็น อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์เซรามิก อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ยานพาหนะอื่น ๆ และส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์บำรุงผิว สินค้าที่ไทยนำเข้าจากบาหลีเรน ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป ปุ๋ย อลูมิเนียม สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป ลวดและสายเคเบิล เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก เนื้อสัตว์สำหรับการบริโภค เครื่องใช้และเครื่องตกแต่งภายในบ้านเรือน เครื่องประดับ อัญมณี ผลิตภัณฑ์โลหะ ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด กระจกแก้ว และผลิตภัณฑ์

ไทยกับบาหลีเรนยังคงจะเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ว่าด้วยความร่วมมือเกี่ยวกับความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานเพื่อชดเชยสิ่งที่ยังฝ่ายหนึ่งขาดไป โดยบาหลีเรนแสดงความสนใจที่จะร่วมมือกับไทย ในด้านการเกษตรผ่านการทำ contract farming ร่วมกัน ทั้งสองฝ่ายยังบรรลุข้อตกลงการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าไทยในบาหลีเรน เพื่อกระจายสินค้าสู่ตลาดใน GCC แอฟริกาเหนือ เอเชียใต้ และเอเชียกลาง และการเร่งผลักดันการจัดทำ FTA ในกรอบ GCC-อาเซียน แทนการจัดทำ FTA ไทย-บาหลีเรนที่ลงนามร่วมกันเมื่อปี 2545 ซึ่งหากประสบความสำเร็จ จะส่งผลให้การค้าทวิภาคีขยายตัวยิ่งขึ้น ปัจจุบัน มีชาวไทยในบาหลีเรนประมาณ 2,564 คน (ข้อมูลเมื่อ เม.ย.2567 กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ) เป็นแรงงาน 392 คน (ข้อมูลเมื่อ ส.ค.2567 ของกระทรวงแรงงาน) ส่วนใหญ่เป็นแรงงานภาคบริการ เช่น พนักงานนวดสปา ช่างเสริมสวย ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า พนักงานต้อนรับ พ่อครัวแม่ครัว และพนักงานในร้านอาหาร ที่เหลือเป็นคนไทยพร้อมครอบครัวที่ประกอบกิจการร้านอาหารไทย นักศึกษาไทย และคนไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติ

ด้านการท่องเที่ยว มีชาวบาหลีเรนเดินทางมาไทย ประมาณปีละกว่า 30,000 คน มาตลอด ยกเว้นห้วงปี 2563 ที่เกิดการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ส่งผลให้ทั่วโลก รวมถึงไทยและบาหลีเรน ใช้มาตรการจำกัดการเดินทางเข้า-ออกประเทศ ทำให้มีชาวบาหลีเรนเดินทางมาไทยลดลง อยู่ที่ประมาณ 3,200 คน อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนักท่องเที่ยวชาวบาหลีเรนเดินทางมาไทยเพิ่มขึ้น โดยเมื่อปี 2566 มีชาวบาหลีเรนเดินทางมาไทย รวม 26,071 คน ขณะที่ห้วง ม.ค.-ก.ย.2567 มีจำนวน 23,113 คน

ข้อตกลงสำคัญ ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า และวิชาการ (3 พ.ย.2544) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือเชิงพาณิชย์ (10 พ.ย.2544) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนในประเทศไทย (9 เม.ย.2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์กลางการค้าและการกระจาย

สินค้าในบาห์เรน (1 พ.ค.2545) ความตกลงเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (21 พ.ค.2545) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมระดับสูง (High Joint Commission) ไทย-บาห์เรน (11 มิ.ย.2545) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกับสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมบาห์เรน (31 ส.ค.2546) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างเอกชนไทยกับบาห์เรน (22 ก.ย.2547) ความตกลงการบินฉบับใหม่ (26 เม.ย.2549) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการเพิ่มพูนความร่วมมือด้านน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ (11 ธ.ค.2550) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสาธารณสุข (24 ม.ค.2551) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกับสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมบาห์เรน (29 มิ.ย.2552) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งสภาธุรกิจร่วม ไทย-บาห์เรน (31 มี.ค.2553) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งคลังสำรองอาหารและศูนย์กระจายสินค้าไทยในบาห์เรน (31 มี.ค.2553) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือ ด้านความมั่นคงทางอาหาร การค้า และการลงทุนในผลิตภัณฑ์และโภคภัณฑ์การเกษตร โดยเฉพาะอาหารฮาลาล บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว และบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านวัฒนธรรม (14 พ.ค.2555) บันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงกิจการเทศบาลและผังเมืองแห่งราชอาณาจักรบาห์เรนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตร บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์กับ University of Bahrain และพิธีสารแก้ไขอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรบาห์เรน เพื่อเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (25 เม.ย.2560) บันทึกความเข้าใจระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกับคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจบาห์เรน (14 ก.พ.2561) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรบาห์เรน (7 มี.ค.2561)

มกุฎราชกุมารซัลมาน บิน ฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์
(His Royal Highness Crown Prince Salman bin Hamad Al Khalifa)

ตำแหน่ง	นายกรัฐมนตรี
พระราชสมภพ	21 ต.ค.2512 (พระชนมายุ 56 พรรษา/ปี 2568) ที่ Riffa บาร์เรน ทรงเป็นพระราชโอรสองค์ที่ 1 ในสมเด็จพระราชาธิบดีฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์ กษัตริย์บาร์เรนองค์ปัจจุบัน กับสมเด็จพระราชินี ซะบีเกฮ์ บินติ อิบรอฮีม อาลเคาะลีฟะฮ์
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
สถานภาพ	อภิเษกสมรสกับพระชายาฮาละฮ์ บินติ ดุอัยจ์ อาลเคาะลีฟะฮ์ มีพระโอรส 2 พระองค์ และพระธิดา 2 พระองค์ อย่างไรก็ตาม ทรงหย่าร้างกับพระชายาฮาละฮ์ตั้งแต่ปี 2548 และไม่ปรากฏข่าวสารอย่างเป็นทางการว่าอภิเษกสมรสใหม่ ขณะที่อดีตพระชายาฮาละฮ์สิ้นพระชนม์เมื่อ 9 มิ.ย.2561
การศึกษา	
ไม่ระบุปี	- ทรงสำเร็จการศึกษาระดับประถมและมัธยมศึกษาในบาร์เรน และเสด็จไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัย American University รัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐฯ
ปี 2535-2537	- ปริญญาโท ด้านปรัชญาและประวัติศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัย Cambridge University สหราชอาณาจักร
ประวัติการทำงาน	
ปี 2535-2538	- รองประธาน Bahrain Centre for Studies and Research (BCSR)
ปี 2538-2542	- รองปลัดกระทรวงกลาโหม

- 22 มี.ค.2542 - ผู้บัญชาการกองกำลังแห่งชาติบาห์เรน (Bahrain Defence Force)
- ปี 2542-2551 - มกุฎราชกุมารบาห์เรน โดยทรงได้รับการสถาปนาให้ดำรงตำแหน่งมกุฎราชกุมาร เมื่อ 9 มี.ค.2542
- 3 มี.ค.2545 - ประธานคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจบาห์เรน (Bahrain Economic Development Board -EDB)
- ปี 2551-2556 - รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด
- ปี 2556-2563 - รอง นรม.บาห์เรน คนที่ 1
- 11 พ.ย.2563-ปัจจุบัน - นรม.คนที่ 2 ของบาห์เรน

ข้อมูลที่น่าสนใจ

- ทรงก่อตั้ง Crown Prince's International Scholarship Program (CPISP) เมื่อปี 2542 ให้ทุนการศึกษาแก่เยาวชนที่มีความสามารถโดดเด่นไปศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อกลับมาพัฒนาประเทศ
- ทรงดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการบังคับใช้กฎหมายภายใต้ National Action Charter of Bahrain เมื่อปี 2544 ซึ่งเป็นแนวทางพัฒนาประเทศในหลาย ๆ ด้าน
- ทรงดำรงตำแหน่งที่สำคัญทางด้านการเงินหลายตำแหน่ง เช่น ประธานคณะกรรมการผู้บริหารกองทุน BCSR ผู้บริหารระดับสูงของ National Resources and Economic Security ประธานกรรมการโครงการ Labor Market Regulatory Market (LMRA) และ Labor Fund (Tamkeen)
- ทรงมีบทบาทผลักดันการส่งเสริมและพัฒนาบาห์เรนในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ทรงผลักดันให้บาห์เรนเป็นประเทศแรกในภูมิภาคตะวันออกกลางที่จัดการแข่งขันรถฟอร์มูลาวัน โดยก่อสร้างสนามแข่ง Bahrain International Circuit กลางทะเลทรายแห่งแรกของประเทศและภูมิภาค ที่เมือง Sakhir และจัดการแข่งขันรถฟอร์มูลาวันที่สนามดังกล่าวเป็นครั้งแรกเมื่อปี 2547

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- Order of Sheikh Isa ibn Salman Al Khalifa, 1st class ของบาห์เรน
- Order of Ahmad the Conqueror, 1st Class ของบาห์เรน
- King Hamad Order of the Renaissance, 1st Class ของบาห์เรน
- Order of Bahrain, 1st Class ของบาห์เรน
- Haward Medal, 1st Class ของบาห์เรน
- Grand Cordon of the Supreme Orders of the Renaissance ของจอร์แดน

- Grand Collar of the Order of Sikatuna ของฟิลิปปินส์ เมื่อ 11 พ.ย.2544
- Order of the Liberation, 1st ของคูเวต
- Collar of the Order of Etihad ของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

บุคคลสำคัญและคณะรัฐมนตรีบาห์เรน

สมเด็จพระราชาธิบดี	King Hamad bin Isa Al Khalifa
นรม. และ มกุฎราชกุมาร	Crown Prince Salman bin Hamad Al Khalifa
รอง นรม.	Shaikh Khalid bin Abdulla Al Khalifa
รมว.กระทรวงมหาดไทย	General Shaikh Rashid bin Abdullah Al Khalifa
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Dr. Abdullatif bin Rashid Al Zayani
รมว.กระทรวงการคลังและเศรษฐกิจแห่งชาติ	Shaikh Salman bin Khalifa Al Khalifa
รมว.กระทรวงแรงงาน	Jameel bin Mohammed Ali Humaidan
รมว.กระทรวงกิจการกลาโหม	Lieutenant General Abdullah bin Hassan Al Nuaimi
รมว.กระทรวงกิจการเทศบาลเมือง และการเกษตร	Wael bin Nasser Al Mubarak
รมว.กระทรวงน้ำมัน และสิ่งแวดล้อม	Dr. Mohammed bin Mubarak bin Daina
รมว.กระทรวงคมนาคมและโทรคมนาคม	Mohammed bin Thamer Al Kaabi
รมว.กระทรวงโยธาธิการ	Ebrahim bin Hassan Al Hawaj
รมว.กระทรวงกิจการกฎหมาย	Youssef bin Abdulhussein Khalaf
รมว.กระทรวงพัฒนาสังคม	Osama bin Ahmed Khalaf Al Asfoor
รมว.กระทรวงกิจการไฟฟ้าและน้ำ	Yasser bin Ibrahim Humaidan
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Dr. Jalila bint Al Sayyed Jawad Hassan Jawad
รมว.กระทรวงยุติธรรมและกิจการศาสนาอิสลาม	Nawaf bin Mohammed Al Maawda
รมว.กระทรวงการเคหะ และการวางผังเมือง	Amna bint Ahmed Al Romaihi
รมว.กระทรวงการพัฒนาอย่างยั่งยืน	Noor bint Ali Al Khulaif
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Fatima bint Jaffer Al Sairafi
รมต.กระทรวงกิจการสารสนเทศ	Dr. Ramzan bin Abdulla Al Nuaimi
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Dr. Mohammed Mubarak Juma
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	Abdulla bin Adel Fakhro
รมว.กระทรวงกิจการเยาวชนและกีฬา	Rawan bint Najeeb Tawfiqi
รมต.ด้านกิจการสภาที่ปรึกษาและรัฐสภา	Ghanim bin Fadhel Al Buainain
รมว.ด้านกิจการคณะรัฐมนตรี	Hamad bin Faisal Al Malki

(ต.ค.2567)